

Duben ve školní družině II.

Na začátku dubna nás čekaly svátky jara – Velikonoce. S dětmi jsme si povídali o tradicích a zvycích spojených s těmito svátky. Spoustu z nich už děti neznají, jiné mají jinak zažité a takové jako švihání pomlázkou zná snad každý.

Proto se naše vyrábění a malování zprvu zaměřilo právě na tyto svátky. Kuřátka, vajíčka, slepičky, beránci ozdobili

naši třídu. Po návratu do školy z prázdnin jsme pokračovali mláďaty, která se v tomto období rodí - od koťat a štěňat, přes králíčky, selátka, kačenky, atd.

Další týden tu byli čápi. Možná i proto, že se vrátili zpět do Mirovic. A co by čápi dělali bez žabek. Poslední dubnový

týden bylo téma jasné. Nemohli bychom dětem udělat to, že bychom vynechali čarodějnice - ať už krásné nebo naopak šeredné, ale byly tam.

Dokonce poslední den v měsíci si pro nás žákovský parlament připravil čarodějnické odpoledne. Tam se nejen tancovalo, soutěžilo, malovalo na obličeje, ale děti si mohly vyrobit i

vlastní čarodějnice. Tímto žakovskému parlamentu děkujeme za příjemně strávené odpoledne.

Přesto ale největším zážitkem pro děti je pohyb venku. A my jsme rády. Není den, aby si děti nevzaly fotbalový míč a nešly si

kopat. Nebo nehrály vybíjenou. Už se nesmírně těší, až se vytáhne lano a ony budou přeskakovat (protože přes krátké švihadlo to není ono). Jiní vytáhnou překážkovou dráhu, jiní petanque. Každý si najde to své. Navíc pobyt na čerstvém vzduchu je přeci jen nejlepší.

Kateřina Levíčková

